

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lempelse af fællesantenneanlægs adgang til modtagning af radio- og fjernsynsprogrammer fra kommunikationssatellitter

Lovforslagets hovedformål er gennem en ændring af §§ 3 og 4 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed at skabe grundlag for en lempelse af adgangen til over danske kabelanlæg at modtage og fordele udenlandske radio- og tv-programmer, der overføres via kommunikationssatellitter. I tilknytning hertil sikres der gennem en ændring af lovens § 5 brugerne i fællesantenneanlæg, hvor anlægget ikke ejes af brugerne selv, indflydelse på programvalget.

Som et led i den politiske aftale om hybridnettet, som blev indgået den 18. december 1984 mellem regeringen og Socialdemokratiet, jf. Folketingsbeslutning om etablering af et hybridnet af 26. februar 1985 (Folketingstidende 1984-85, C sp. 233), har det været forudsat, at fællesantenneanlægs forsyning med programmer fra kommunikationssatellitter som altovervejende hovedregel skal ske via hybridnettet. De eksisterende lovregler på området bygger på denne forudsætning.

Efter § 4, stk. 4, i den gældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed kan der i overensstemmelse hermed i særlige tilfælde gives ejere af fællesantenneanlæg midlertidig tilladelse til oprettelse og drift af modtagestationer for kommunikationssatellitter med henblik på direkte programforsyning af anlægget, såfremt modtagning ikke strider mod planer om programforsyning af anlægget fra det offentlige telenet.

Imidlertid har en række forhold i de seneste år rykket ved grundlaget for disse reglers tilblivelse. Således er prisen på det nødvendige modtageudstyr faldet drastisk. Endvidere er adgangen til at modtage programstof fra kommunikationssatellitter med egen jordstation i en række lande omkring Danmark efterhånden blevet lempet ganske betydeligt. Dette gælder senest både Norge og Forbundsrepublikken Tyskland.

For andre end fællesantenneanlæg (enkelthusstande, hoteller, institutioner m.v.), hvor opsætning af egen jordstation (parabolantenne) til modtagning af TV-programstof fra kommunikationssatellitter alene kræver tilladelse i henhold til § 1 i radiokommunikationsloven, har denne udvikling ført til at stærkt stigende antal ansøgninger. På baggrund heraf opstilledes i november 1986 nogle retningslinier for, i hvilke tilfælde tilladelser til andre end fællesantenneanlæg kan gives. Disse retningslinier har udgangspunkt i bemærkningerne til forslag til lov om radiokommunikation, hvoraf blandt andet fremgår, at det af forskellige grunde vil være nødvendigt at begrænse udstedelsen af tilladelser til tilfælde »hvor det pågældende kommunikationsformål ikke på rimelig måde kan imødekommes med andre midler«. Ifølge retningslinierne vil der derfor som udgangspunkt altid blive givet tilladelse til egen opsætning af modtageudstyr i de tilfælde, hvor en ansøger ikke på rimelig måde kan få de pågældende kommunikationssatellitprogrammer tilbudt via det offentlige telenet.

De meget vide muligheder, som andre end ejere af fællesantenneanlæg dermed har fået for selv at opsætte modtageudstyr for kommunikationssatellitprogrammer, har medført et stærkt ønske om på ny at overveje, om lovgrundlaget for ejere af fællesantenneanlæg på dette område bør ændres.

Den 16. januar 1987 meddelte ministeren for offentlige arbejder, at han sammen med ministeren for kulturelle anliggender og repræsentanter for regeringspartierne samt Socialdemokratiet havde aftalt så hurtigt som muligt at søge indført en lempelse af fællesantenneanlægs adgang til selv at nedtage tv-programmer fra kommunikationssatellitter, men en endelig stillingtagen hertil måtte afvente en nærmere undersøgelse, fordi grundlaget for hybridnettet hermed ville blive afgørende ændret.

Med forslagens ændring af § 3, stk. 1, nr. 3, og forslagens samtidige ophævelse af § 4, stk. 4, skabes der grundlag for en lempelse af adgangen til over danske kabelanlæg at modtage og fordele